

*Spørgsmål 9:*

I tilslutning til det i ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål 2 indeholdte udkast til en ny formulering af § 33, stk. 1, anmodes om eksempler på, hvordan reglerne om erstatningskrav og godtgørelseskrav efter nr. 2 og 3 tænkes anvendt.

*Svar:*

Som anført i besvarelsen af spørgsmål 2 er formålet med at erstatte bestemmelsen i forslaget § 33, stk. 1, nr. 2, med de nye bestemmelser i nr. 2 og 3 at tydeliggøre, at den 6 måneders frist, som efter § 33, stk. 1, nr. 1, gælder for lønrestancer, også finder anvendelse på erstatnings- og godtgørelseskrav.

Efter funktionærlovens § 3 er det udgangspunktet, at erstatningskravet opgøres til et beløb svarende til lønnen indtil det tidspunkt, til hvilket funktionæren den dag, arbejdsforholdet afbrydes, lovligt kunne være opsagt. Erstatningskravet vil derfor i en vis forstand kunne „henføres“ til lønnen i bestemte måneder. Ved anvendelsen af ordene „dog ikke for længere tid tilbage end 6 måneder før konkursbegøringens indgivelse“ opnås, at den del af erstatningskravet, som svarer til lønnen i en periode på 6 måneder før konkursen, opnår fortrinsret. Hvis en funktionær med 3 måneders opsigelsesvarsel eksempelvis uberettiget bortvises den 1. marts og konkursen indtræder den 1. september, vil den ansatte have fortrinsret for hele sit erstatningskrav. Indtræder konkursen den 1. oktober, vil den ansatte opnå fortrinsret for den del af erstatningskravet, der svarer til lønnen i april og maj måned, uanset at den erstatningsbegrundende handling — bortvisningen — har fundet sted på et tidspunkt, som ligger mere end 6 måneder forud for konkursens indtræden. Indtræder konkursen den 1. december eller senere, vil den ansatte derimod ikke have fortrinsret for nogen del af erstatningskravet (medmindre fortrinsret indrømmes i medfør af den nye bestemmelse i § 33, stk. 1, nr. 5).

For godtgørelseskravenes vedkommende kan der ikke på grundlag af bestemmelsen i funktionærlovens § 2 a foretages en tilsvarende „henførelse“ af kravet til bestemte måneder. For disse kravs vedkommende må

man derfor ved den tidsmæssige afgrænsning af kravet lægge vægt på, om den handling, som begrunder kravet — den usalige opsigelse eller bortvisning — har fundet sted inden 6 måneder før konkursens indtræden. Hvis funktionæren i det foran nævnte eksempel foruden et erstatningskrav har et godtgørelseskrav og konkursen indtræder 1. oktober, vil funktionæren ikke have fortrinsret for godtgørelseskravet stadig med forbehold af anvendelsen af § 33, stk. 1, nr. 5.

*Spørgsmål 10:*

Kan skifterettens afgørelse efter nr. 5 i det i ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål 2 indeholdte udkast til en ny formulering af § 33, stk. 1, indbringes for en højere instans? Det har været gjort gældende, at ordene „efter skifterettens skøn“ kan rejse tvivl om dette. Kan denne tvivl fjernes ved at udelade disse ord?

*Svar:*

Efter justitsministeriets opfattelse følger det af retsplejelovens § 673, stk. 2, og § 678, stk. 2, at de afgørelser, som skifteretten træffer i henhold til den nye bestemmelse i § 33, stk. 1, nr. 5, kan påankes til vedkommende landsret — eller — hvis afgørelsen er truffet af sø- og handelsrettens skifteafdeling — til højestetret.

Efter justitsministeriets mening kan der ikke af ordene „efter skifterettens skøn“ udledes nogen begrænsning i appelinstantens adgang til at efterprøve skifterettens afgørelse. Der findes i lovgivningen eksempler på anvendelsen af en tilsvarende formulering i tilfælde, hvor underinstansens afgørelse er undergivet fuld prøvelse fra overinstansens side. Der kan i denne forbindelse henvises til skiftelovens § 57, stk. 1, som affattet ved lov nr. 412 af 18. december 1963:

„Såfremt skifteretten skønner, at der under hensyn til den efterlevende ægtefælles særlige rettigheder intet bliver at udlodde til arvingerne, og ægtefællen erklærer at ville overtage ansvaret for afdødes gæld, kan såvel fællesboet som afdødes særeje uden skiftebehandling udlægges til ægtefællen.“

I bemærkningerne til lovforslaget (Folketingstidende 1963-64, tillæg A, sp. 120) anføres, at skifterettens afgørelse er juridiciel og kan indbringes for højere ret.

De citerede ord i § 33, stk. 1, nr. 5, er ind-